

veli kralj — „ti si, moj sinko, že v drugo mojo misel pogodil“.

Zdaj jim tretjo uganko napové: „pojuternjem se bomo tukej spet zbrali, in kdor bo za klobukom sém naj lepšo rožo prinesel, bo naj važnejo zagonetko rešil“.

Radoveden zadnje uganke starček sina komej pričaka domú, pa ga pobara: „kakošno nalogo imate pa zdaj?“ „Oj ta je zvita“ — veli sin — „kdo bo med tolikimi lepimi rožami ravno tisto zadel, ki jo kralj za naj lepšo ima?“ „Sinek moj“ — nastavi oče — „čez pšenični klas rože nima ta svet, za klobuk ga zatakni, pa bo gotova tvoja uganka“. Hočem storiti, kakor mi svetjete, oče dragi, reče sin — in gre na polje po klas.

(Konec sledi.)

Slovanski popotnik.

* Milostljivi knezoškof Lavantinski so nam veselo novico naznanili, da so „veliko berilo za 2. odred ljudskih šol“ ravno doveršili. Ker je le en glas po vseh slovenskih okrajnah, da v sila teškem poslu za nježno mladino pisati slovenski svet nima izvrstnejega pisatelja kakor so preslavni knez, smemo veseliti biti in hvaležni o ti novici.

* „Drobtinice“ za leto 1853 so se letos nekoliko zakasnile; ravno se 1. põla tiska; nadjati se je, da bo delo prihodnjega mesca zgotovljeno. Ni dvomiti, da tudi to bo verlo delo.

* „Gospodarske Novine“ v Zagrebu so že razglasile poziv k naročnini. Bojo pa „gospodarske novine“ obširen organ materialnih zadev za Horvatsko in Slavonijo, ne le v korist gospodarom zemeljskim, ampak tudi tergovcem, obrtnikom in obče vsim, katerem je mar za napredek domačega blagostanja. Ime vrednika g. Dragotina Rakoveca nam je prorok verlosti novega lista. Z veseljem naznanijo „Novice“ in priporočijo svojo drago sestrico na ravno tistem polju, nadjajoč se, da boste postopale vseskozi vzajemno. Izhajajo „gospod. nov.“ enkrat v tednu (v saboto) na pol põle v veliki četvertini; veljajo s poštarino 3 fl. za celo leto.

* Neven, krasoslovni list, izhaja tudi to leto s posredovanjem matice ilirske, ki ga je namenila krasnemu spolu in mladeži jugoslavenski, da ji ni treba tražiti po tujih privojih in brati bilja in cvetja dostikrat otrovnega. Če biti „Neven“ bčelica za duševno zabavo, ktera kupi vosek samo z medom, ktera nosi nauke samo v zabavo. „Matica“ se nadja, da bojo domljubi krepko podpirali časopis, ki ne izhaja zarad dobička, ampak edino le v duševno korist naroda. Naročnina mu znese za celo leto po pošti 5 fl., za pol leta 2 fl. 30 kr., tudi na četvert leta se prejema naročilo, ki se pošlje gosp. tajniku matice ilirske v Zagreb.

* Po naznanilu „Neven-a“ bo to leto tudi lepозnanski list „Danica“, ki že 4 leta več izhajala ni, na novo izhajati začela. „Neven“ pristavi, da narod horvaški sedaj se pritežiti ne more, da nima časnikov; za jedanput jih ima sedaj v Zagrebu pet, in ker se je nadjati, da se bo v celi veliki Zagrebski škofiji vendar en duhovnik najdel, ki se bo vdal vredništvu zastanega „katoliškega lista“, jih bo v vsem 6.

* Družtvo sv. Mohora ima po poslednjem naznanilu „šolskega prijatla“ že 650 udov. Lepo število!

* Serbski časopis „Svetovid“ je že začel na Dunaju izhajati.

* V Krakovi je razpisana naročnina na 100 novih pripovedk za otroke.

* V Pragi se tiska Ostromirov evangelij s cirilico pod naslovom: „Sviateje Evangelije po

Ostromirovoj spiskoj“. Predgovor mu je pridjan v českem, poljskem, ruskem, serbskem in bulgarskem narečju. Ti evangelij je bil pisan 1056 in 1057 v Novgorodu. Cena mu je le 1 for. sr.

* Da je serbska vlada prepovedala knjige, ki so v pravopisu Vuka Štefanovića in drugih pravopisih pisane, smo ob svojem času omenili. Zakaj da je vlada storila, ni znano, toliko le je gotovo, da taka naredba k omiki naroda celó nič ne pripomore. Serbsko slovstveno društvo je na predlog g. Gavrilovića sklenilo, ministerstvo prositi, da bi se take bukve saj tistim dovolile, ki se s slovstvom pečajo.

* To leto začne izdajati Aleksander Prezdzěcky z Bastaveckim že davno oznanjeni spis: „Vzori středovekeho umeni v davne Polšte“ (V zori sredoveknh znarnosti nekdanjega Poljskega.)

* Za ilirske gimnazie je sestavil gosp. Torban „Naravoslovje“; gosp. Kiseljak je prestavil naravoslovje Baumgartner-ja; gosp. Macun piše knjigo: Prisposobljenje ilirskih vremenah sa gerškimi vremenii (primorevanje ilirskih časov z gerškimi časi). Gospod Zoričić je sestavil „čitanko“ za tretji razred, ter jo ministerstvu v poterjenje predložil.

Novičar iz slovanskih krajev.

Iz Černogore se piše „Teržaškemu časniku“, da je bila celi dan sila huda bitev med Turki in Černogorci, pa tudi taka zmešnjava, da so poslednjič Turki nad Turke, Černogorci nad Černogorce sekali. Černogorci se ne bojé, da bi jim Turki Zabljak vzeli, pa tudi ni res, da bi jih rusovska ali avstrijska vlada v njih početju podpirala. Vsak dan grejo turške armade skoz Sarajevo nad Černogoro, ktero si je namenil Omer Paša premagati, naj velja kar hoče.

Iz Rovina v Istrii se nam na novega leta dan piše, da je endi še tako gorko, da imajo podnevi še oknja odperte; zraven gorkote je pa tudi dragina od sile. V deželi morskih rib in olja je veljala na sv. večer libra (funt) rib 50 kraje., olja 24 kraje. Od mesa — pravi g. dopisnik — že nočemo nič reči, ker je sedaj po 10 kraje., zadnji mesec je bilo po 11.

—R— Iz Doline pri Terstu 2. jan. Iz serca „Novicam“ veselo novo leto vošimo in bi jim tudi radi kaj veseliga pisali, ali da se Bogu usmili! vsi pobiti in žalostni smo pretečeno leto dokončali in takošni tudi tekoče začeli. Zdiho vanje in jok se po naši drugekrat gibčni vasi razlega in to za to, ker nas je Bog s teško šibo obiskal. Čujte! goveja živina nam pada (cerka) in marsikter gospodar, ki je je pred malo dni še več glav v hlevu imel, zdaj tudi ne ene same nima. Vračii (zdravniki) sicer nas res pogosto obiskujejo, vendar pa vzroku ti boleznii, ki jo drupo drugod imenujejo tukaj pa živinsko kolero, na dno še niso prišli. Eni pravijo, da izvira boleznii iz močirnih pašnikov v dragah, drugi iz premerzle vode itd. In ko bi tudi vzrok izvedili, čudežev pri terdoglavcih delati ne morejo. Zakaj zgodilo se je, da nek živinsk vráč en dan v hlev tukajšnega kmetovavca stopi — in ubogo zdravo in bolešno živinico noter v mlaki (kaluži) vso vmazano ležati vidi. On kmetovavcu svetva, zdravo živino od bolne vale ločiti, iz hleva gnoj izkudati, ga očistiti in na to s slamo ali pa z listjem nastlati. Ali čujte! prederzni odgovor: „Gospod, kaj vam mar, kje moja živina leži; sej, če mi pogine, vi meni druge dali ne bote“. Vrač si misli: „kder ne vboga je brez boga“ in svoje kopita pobere. Bogležu pa živina, popada. — V nesreči pa tudi zdaj ljudi spoznajo, kako potrebno bi bilo, da bi kakosin oče svojiga sina ali cela soseska kaciga pametniga človeka k vam v Ljubljano v šolo poslala, v kateri